

# השבת של רבי נחמן מברסלב



לזכרון נצח מורינו ר' ישראל דב בער אדסר בן ר' אייזיק שלמה, זיע"א

טוב להגיד ולשיר

**נ נח נחמ נחמן מאומן** לזכות לכל הישועות



אוצר היראה  
דצון, ד'



אות ע'

§ ... כשאחד מישראל רוצה לדבר עם השם יתברך, לפרש שיחתו לפניו יתברך, אזי השם יתברך משליך כל ענייניו וכל הגזרות שרוצה לגזר, חס ושלו, וכל העסקים שלו שהוא יתברך עוסק בהם כביכול, והוא משליך הכל ופונה עצמו רק לזה האיש שרוצה לדבר עמו, ולפרש שיחתו לפניו, לבקש מאתו שיעזרהו להתקרב אליו יתברך.

מהדבור, שבוה מבדל האדם מחי. ועל כן, מאחר שעיקר הכבוד הוא בהדבור, והדבור הוא היכל המלך, כי היכל גימטריא אדני, בחינת הדבור, כמו שכתוב (תהלים נ"א): **אדני שפתי תפתח** (עין תיקון י"ח); אם כן רוצה לקבל כבוד בהיכל המלך, ואין בזיון גדול מזה, כידוע בחוש, שבדאי יתבייש העבד מאד כשיחלקו לו כבוד גדול לפני המלך, כנזכר לעיל במשל הנ"ל.



מספר אבי הנזל ב' מכתב קס"ו



לקוטי מוהר"ן  
קצ"ד

© מי שרוצה כבוד, הוא שוטה. © כי למשל, שר גדול שלח פקיד לעיר אחד מהעירות שלו למקום רחוק; והפקיד הנ"ל לקח לעצמו שם כל הכבוד, כי הערלים לא ידעו שהוא עבד השר, וסברו שהוא בעצמו השר, וכשהיו צריכים אליו היו נופלים לפני

אנחנו מחויבים תמיד להודות ולהלל לה' יתברך, על גודל החסד והישועה שסיבב בנפלאותיו, על שזכינו להיות בחלקו של רבינו אור החדש הקדוש והנורא והנשגב וכו' וכו', להרגיל עצמנו בכל יום להעמיק מחשבתנו באמת, בעוצם החסד והישועה הנפלאה והנוראה, אשר הפליא ה' יתברך עמנו ועם כל ישראל, לדורות עולם, על שזכינו להיות בחלקו וכו' כנ"ל, ולהודות ולהלל לה' יתברך ולהרחיב לבניו לפתוח פינו, לפרש לפניו יתברך כל אשר עשה עם לבבנו, כבן המתחטא לפני אביו ממש.



© כי אנו רואים בעינינו, בכל עת, שאנו בנים לה' אלקינו ממש, כי הוא גומל עמנו חסדים תמיד, בכל יום ובכל עת ובכל שעה, כרחם אב על בנים. אשרי אזנינו שזכינו לשמוע נוראות כאלה.

© ואם היינו רוצים להביא תודה על דיבור אחד מכל הדיברות שקיבלנו, לא יספיקו כל ימינו להודות ולהלל ולשבח ולפאר ולרומם להדר ולנצח לברך לעלה ולקלס, למי שעשה לנו ולכל ישראל את כל הנסים האלו, שזכינו לשמוע בדורות הללו, לשמוע התגלות נסתרות כאלה, אשר אין לנו פה וכלים לספר שבה נוראות גדולות כל דיבור ודיבור מתורה אחת; מכל שכן וכל שכן שזכינו גם זכינו לשמוע כמה וכמה תורות שיחות ומעשיות נוראות כמה מעלות טובות למקום עלינו, **אלמלא לא אתינו להאי לעלמא אלא למשמע דא, דיינו!...** [אילו לא באנו לעולם הזה רק לשמוע זה, דיינו].



אוצר היראה  
מהדורא בתרא, ל"ד

© עיקר ההתחזקות של כל אדם; כי איך שהוא צריך לחזק את עצמו לבל יפול יותר, חס ושלו, ועיקר

בהעלותך את הנרות ... שורש הנשמה הוא בחינת רצון ועל כן נקראת נפש מלשון רצון.

© ותוקף הרצון הוא כמו נר דולק, כי האהבה והרצון בוער להשם יתברך, ברשפי שלהבת י-ה, שממנו מדליקין כל הנרות הקדושים, בחינת לאנהרא בוצינין ולאדלקא שרגין, שזה בחינת אור הנשמה שנקראת נר.

© ואור הנר הזה הוא יכול להאיר בכל מיני חושך וצלמוות, בתוך עוצם גשמיות הגוף והעולם הזה, הנקרא חושך. כי איך שהוא, אף על פי כן, לבו בוער עדיין ברשפי אש וכו' להשם יתברך, אשר מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה וכו'.

© והנה, יש שבע מדות דקדשה וכן להפך, והאדם בא לזה העולם להתנסות בזה, שיעבור עליו כמה מיני חושך הכלולים בשבעה, שזה בחינת שבעה מדורי גיהנם שהאדם נענש בהם, חס ושלו, כשלא עומד בנסיון ונכשל בהם, בחינת ושבעה עדנין יחלפון עלוהי.

© ובפרט מי שרוצה להתחיל לכנס בעבודת ה', שאזי מתגבר עליו הבעל דבר יותר ויותר, ובהכרח שיעבור עליו כמה וכמה מיני חושך, כמעט בלי שיעור, והכל כלול בבחינת שבעה נפילות, בחינת שבע יפל צדיק וכו'; וכל קיומו בכל מיני נפילות, הוא על ידי הרצון דקדשה, היינו להתחזק בכל מה שעובר עליו, לבל להניח את הרצון דקדשה, ולהתחיל בכל יום מחדש, ברצונות חזקים להשם יתברך. ואזי, הרצון דקדשה מאיר לו כמו נר ממש, שמאיר בכל מיני חושך שבעולם.

© וזה בחינת שבעת הנרות של המנורה, להאיר בכל מיני נפילות, שהם בחינת שבעה כנ"ל, ולזכות לתורה ותפילה, שהם גם כן בחינת שבעה.

© אבל, אי אפשר לזכות לזה כי אם על ידי שמקשרין את עצמו לצדיקי אמת, שהם בחינת משה, שנסתלק ברעוא דרעיון (ברצון שברצונות), והוא מכניס תוקף הרצון דקדשה בכל אחד ואחד, אפילו אם נפל למקום שנפל, חס ושלו, הוא מכניס בו גם כן שייטגבר בתוקף הרצון הטוב, ועל ידי זה הוא מעלהו משמד לרצון (לקוטי הלכות - ברכת השחר, הלכה ה', מ"ד).

רפואה שלמה ל- אביה לאה בת אסתר

לעילוי נשמת:

**\* סבי מורי שלמה בן אליעזר, ז"ל \***

לזרע קודש טהור ושמה ובריא של  
קיימא:

**\* חיים יעקב בן שרה**

**ואשתו חוה חנה בת אסתר**

**\* עקיבא אלון בן מרים רחל**

**ואשתו אורנה לאה בת בתיה יעל**

**\* ינעם חיים בן רחל שרה**

**ואשתו עידית חיה בת גלדיס**

ההתחזקות הוא על ידי השם, היינו על ידי שם ה' ושם הצדיקים האמתיים אשר שמש נקרא עליו, שזה בחינת שם ה', כי שמו יתברך משותף בשמם.

● כי זה עיקר ההתחזקות והשמחה, מה שזכינו, **שלא עשני גוי, והבדילנו מן התועים**, ושם ישראל נקרא עלינו, שזה בחינת שם ה', כי שמו יתברך משותף בשמנו, וזה עיקר תקוותנו וישועתנו **כי לא יטוש ה' את עמו בעבור שמו הגדול**, וזה עיקר הבטחון שלנו, **כי בשם קדשו בטחנו**, ובוזה יכול לחזק את עצמו, אפילו הקל שבקלים והגרוע שבגרועים, אפילו פושעי ישראל, מאחר שעדיין שם ישראל נקרא עליו, צריך לחזק ולהחיות את עצמו בזה מאד.

● מכל שכן, מי שזכה להתקרב לצדיקי אמת, שבהם עיקר הגדלת שם ה', בודאי צריך לשמוח מאד במה שזכה להיות שמש נקרא עליו... (הלכות שבת, הלכה ה', אות ט"ו).

לקוטי עצות  
גאון וענוה, א"ח

**עצות**

● גנות הגאון ומעלת הענוה על ידי הענוה של צדיקי אמת עד שהוא בבחינת אין, על ידי זה הוא יכול לכפר עוונות (לקוטי מוהרי"ן ד).

● על ידי ענוה, זוכין להתפשטות הגשמיות ונכללין באין סוף, ויודע שכל מאורעותיו, כלם הם לטובתו, שזאת הבחינה היא מעין עולם הבא (sw).

● על ידי גאון בא עניות, רחמנא לצלן (sw).

● על ידי ענוה, זוכין לתשובה. כי עיקר התשובה הוא על ידי שמרגיש שפלותו וקטנותו ופגמיו המרבים ומבין, שבודאי ראוי לו לסבול בזיונות ושפיכות דמים, בשביל להתקרב אל האמת, וזה עיקר התשובה (sw).

● אפילו מי שהתענה וסיגף את עצמו, אל יתגאה ויחשוב שכבר הוא צדיק ויכול לעשות פדיונות ולהתפלל תפילות, כי צריך להתבונן בעצמו ולראות, שאחר כל התעניות והסגופים עדיין נשארו כל תאוותיו קשורים בגופו, וגם זְהַמת תאוות אביו משעת ההולדה, גם זה קשור בגופו עדיין. וכשיסתכל על זה, בודאי יפול עליו חרדה גדולה ולא יטעה שהוא

צדיק, וישתדל להביא ולהשיב כל התפלות לצדיקי אמת, כי רק הם יודעים להתפלל ולהעלות התפילה כראוי, והקדוש ברוך הוא מתאוה לתפלתם ומשגר תפילה סדורה בפייהם (sw).

● אלו הבעלי גאון, המונעים עצמם ואחרים מליילך לצדיקים, להתפלל עליהם, הם מעכבים תאותו של השם יתברך (sw).

● לבטל הגאון, שהוא עבודה זרה, העיקר הוא על ידי התקרבות לצדיקים (sw).

● על ידי ביטול הגאון, החכמה על תקונה, וזוכין לחיים ואריכות ימים, ונמתקין הדינים, וזוכין לאמונה ולשמחה גדולה, ולהשגת התורה בנגלה ונסתר, ולבחינת רוח הקודש.

לקוטי תפילות א'  
תפילה י' (קיד, קטו, ק"ז)

**תפילה**

● וזכני ברחמיך הרבים, לשבר ולסלק מעלי את מידת הגאון, ולא יהיה בלבי שום גאות וגבהות בעולם כלל. אנא ה', מלא רחמים, אתה ידעת את שפלותנו ודלותנו ועניותנו בעת הזאת, על ידי חטאינו ועוונותינו

**אחינו בית ישראל**

**על מנת להמשיך ולקיים  
הוצאת העלוה, נא להפקיד  
התרומות להשביו בנק הדואר**

**מספר 7-2255-89**

"איז צדקה נחשבת כמו צדקה הרפוי"  
"אצרי לא מפסידים, למי שאני לוקח, אני נותן"  
**תזכו למצוות...**

ופשעינו המרבים, אשר על ידם נתרחקנו ממך מאד, ואין לנו שום צד זכות לפעול בקשתנו על ידו, כי אם במתנת חינם לגמרי, כי דרכך להיטיב לבריותיך, ואתה מרחם על כל מעשיך, ברחמים רבים ובמתנת חינם.

● על כן, מלא רחמים, תרחם עלינו לבל יעלה בדעתנו, חס ושלוש, שום מחשבת חוץ לטעות, חס ושלוש, ולא יכנס בלבי שום נדנוד גאות וגבהות ופניות בעולם כלל, לבל תאבד תקותי לגמרי, חס ושלוש, כי מעט הטוב שיש בנו הכל מאתך, **כי ממך הכל ומידך נתנו לך**, וגם זה המעט דמעט טוב מעט הטוב צריך תקונים גדולים רבים ברחמיך הרבים, שיוכל להתברר ולעלות לפניך, ואיך יוכל מגשם ומרחק כזה לזכות על ידי מעט טוב פחות מטיפה מן הים, ואין לי שום משען ומשענה, כי אם על רחמיך הרבים.

● ואם, חס ושלוש, נכנס בלבי חלילה הטעות של צד גבהות וגאות, אז אבדתי בעיני, חס ושלוש, כי במה יזכה נער מנער מכל טוב כמוני?...

● ה' אלקים, דעתי קצרה לבאר ולפרש שיחתי לפניך, חוס וחמול עלי ותצילני מגאות וגבהות, כי באמת שפל ונבזה כמוני, לא היה צריך להתפלל כלל להנצל מגאות, כי איך יעלה על דעת נבזה ונמאס ומלא פגמים מכף רגל ועד ראש, שיכנס בלבו שטות ושגעון הזה, שיעלה על דעתו שום נדנוד גאות. ואלמלא לא הייתי פוגם נגדך כל ימי אלא פגם אחד לבד, קל שבקלים, גם כן לא היה לי יכולת עוד להרים ראש, להתגאות על שום בריה קלה שבעולם, לפי עוצם גדלתך ורוממותך, ולפי עוצם רבוי הטובות הגדולות והנוראות, אשר אתה עושה עמנו בכל עת ובכל שעה, אשר לפי התנוצצות רוממותך וגדלתך, אפילו בדבר קל בעלמא, כשאין אנו זוכים, חס ושלוש, לעשות איזה דבר כראוי בתכלית השלמות באמת, שוב אין אנו יכולים להרים פנינו כלל לפניך, ובודאי לא הייתי צריך לבקש כלל על ביטול הגאות.

● אך הלא אתה ידעת ה' אלקינו, כי בשר ודם אנחנו, ודעתנו מעררב ומבלבל מאד בכמה מיני שטותים ושגעון, עד שאורבים עלינו גם במחשבות שטות של פניות וגבהות כאשר אתה ידעת; כי רבים קמים עלינו ומכל צד אורבים עלינו בכל עת ומצדי צדדים, עד שאיני יכול לפתוח פי, לדבר איזה דבור הגון לפניך באמת כראוי, ואיני יודע מה לעשות, להיכן אנוס להיכן אפנה, **מאיין יבוא עזרי, צר לי מאד, גם כי אזעק ואשוע שתם תפלתי**, מחמת רבוי המחשבות זרות והפניות המתגברים לבלבל את תפלתי, חס ושלוש; **מה אומר מה אדבר מה אצטדק, האלקים מצא את עווני!** עשה עמי מה שתרצה, הנני בידך כחומר ביד היוצר. רחם רחם, הצל הצל, הושיעה הושיעה, הצל לקוחים למות, ומטים להרג תחשך ותציל ותמלט ברחמיך הרבים והגדולים ממות לחיים, מיגון לשמחה, מאפלה לאור גדול.

● רחם עלי, ברחמיך הרבים, שיגן עלי זכות וכח צדיקי אמת, ואזכה על ידם לשבר ולבטל מעלי לגמרי מידת הגאות, עד שאזכה להרגיש שפלותי, בכל אבר ואבר, באמת לאמתו, ולא יכנס בלבי ודעתי שום צד מחשבה של גאות וגבהות בעולם כלל, ואזכה לענוה אמתיות ולאמונה שלימה באמת. וזכני לבטל ולשבר כל מיני כפירות וקשיות ובלבולים ועקמימיות שבלב, שלא יעלה בלבי ובלב כל עמך ישראל לעולם.

**שבת שלום... שבת שלום...**

הפצת עלונים הוראות קבע קופות צדקה <b>050-948183 (מאיר)</b> <b>051-962225 (מייכאל)</b>	כל הספרים של רבי נחמן מברסלב במחיר הקרן <b>051-962225 (מייכאל)</b> או <b>02-5829086</b>
---	---

ת.ת. 13271 ירושלים 91131